

A bírálóbizottság értékelése

A doktori tézis érdemei:

1. A multidiszciplináris témából következően kiterjedt a szakirodalmi szintézis.
2. A legfontosabb megállapítása, hogy a Hall-Soskice szerzőpáros nyomán általánossá vált dichotóm tipizálás nagyon szűknek bizonyul, és ezért azt egy sokelemű kategória-rendszerrel célszerű fölváltani.
3. A komplex folyamatok értelmezésében az idő dimenziója nála is döntő fontosságot nyer, meghaladottá téve az intézmények pusztán funkcionista értelmezését. Az állam szerepének beépítése a modellbe fontos felismerés.
4. Empirikus áttekintést ad, a pénzügyi rendszerek, a munkapiac és a jóléti állam összefüggéseit taglalva.
5. Kiemelkedő jelentőségű meglátása: A múlt nem határozza meg determinisztikusan a jelent. Ez szembe megy a terület legtöbb elemzőjének felfogásával.

A doktori művel szembeni kritikai megállapítások:

1. Az intézményi változás értelmezése során a változást viszonylag szűken, a graduális változásokra értelmezi. Kimarad a kritikus elágazás koncepciójának felvezetése. Holott éppen ez lehet az a koncepció, amely mellett az útfüggés látszólagos determinizmusa feladható.
2. Az alkalmazott módszertan kvantitatív elemzése viszonylag egyszerű módszerekre támaszkodik. Ugyanakkor annak adatbázisa közel másfél évtizedes, a 2008-as világgazdaság válság előtti.

A tézisek értékelése:

A Bizottság egyetért a 2., 3., 4., 5. és 6. tézis tartalmával. A Bizottság vitatja az 1. tézis megfogalmazását. A Bizottság álláspontja szerint a 7. tézis nincs kifejtve, így az hipotézisnek tekinthető, nem tézisnek.